

Πεντηκοστάριον
Χαρμόσουνον
Τὸ Ταξίδι Συνεχίζεται
μέσα στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως
πρὸς τὴν Δόξα τῶν Ἑσχάτων

■ † Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου

Σωματικὴ καὶ Ψυχικὴ Ἀρρώστια*

«ὅλες οἱ σωματικὲς ἀρρώστιες
συνδέονται μὲ τὴν ἁμαρτία»

Ἰδε ὑγιῆς γέγονας· μικέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν σοί τι γένηται» (Ἰωάν. ε' 14). Ἡ ἁμαρτία δὲν βλάπτει μόνο τὴν ψυχή, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα. Σὲ ὠρισμένες περιπτώσεις αὐτὸ εἶναι ὀλοφάνερο· σὲ ἄλλες, ἂν καὶ δὲν εἶναι προφανές, ἡ ἀλήθεια εἶναι ἀλήθεια: ὅτι ὅλες οἱ σωματικὲς ἀρρώστιες συνδέονται μὲ τὴν ἁμαρτία.

Ἡ ἁμαρτία ποὺ συντελεῖται στὴν ψυχή, τὴν κάνει ἀμέσως ἀρρώστη· ἀπὸ τὴν στιγμή ὅμως ποὺ ἡ ζωὴ τοῦ σώματος προέρχεται ἀπὸ τὴν ψυχή, τότε ἡ ζωὴ ποὺ προέρχεται ἀπὸ μιὰ ἀρρώστη ψυχή, εἶναι καὶ αὐτὴ ἀρρώστη. Τὸ ἀπλὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἁμαρτία προκαλεῖ σκοτάδι καὶ θλίψη, πρέπει νὰ δρᾷ δυσμενῶς στὴν σωματικὴ ὑγεία.

Ὅταν θυμᾶσαι ὅμως, ὅτι ἡ ἁμαρτία χωρίζει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν Θεό, τὴν Πηγὴ τῆς Ζωῆς, καὶ τὸν τοποθετεῖ σὲ δυσαρμονία μὲ ὅλους τοὺς νόμους ποὺ λειτουργοῦν στὸν ἴδιο καὶ

στὴν φύσι, τότε πρέπει νὰ θαυμάζη κανεὶς πῶς ὁ ἁμαρτωλὸς παραμένει ζωντανὸς μετὰ τὴν ἁμαρτία του. Αὐτὸ εἶναι τὸ Ἐλεος τοῦ Θεοῦ, ποὺ περιμένει πάντα τὴν μετάνοια καὶ τὴν μεταστροφή.

Ἐνας ἀρρώστος ἄνθρωπος ἐπομένως πρέπει πρῶτα ἀπ' ὅλα

να τρέξει για να καθαρισθῆ ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες του καὶ νὰ κάνῃ εἰρήνη μὲ τὸν Θεὸ στὴν συνείδησί του. **Αὐτὸ ἀνοίγει τὸν δρόμο** γιὰ τὴν εὐεργετικὴ ἐπίδρασι τοῦ φαρμάκου.

Ἔχω ἀκούσει, ὅτι ὑπῆρχε κάποιος διακεκρωμένος ἰατρός, ποὺ δὲν ξεκινοῦσε τὴν θεραπεία, ὥσπου ὁ ἀσθενὴς ἐξομολογηθῆ καὶ κοινωνήσῃ. **Καὶ ὅσο πιὸ βαριά ἦταν ἡ ἀσθένεια,** τόσο περισσότερο ἐπέμενε στὴν πρακτικὴ αὐτή.

(*) Ὁσίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χῶρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Α', σελ. 157-158, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.